

مه‌رگی شه‌رک بکه‌س و پرسیاره وه‌امنه‌دراوه‌کان ... کاوه‌جه‌لال

په‌شگه‌تن ...

ئهم گه‌تاره‌ خنده‌ییم دوای مه‌رگی شه‌رک بکه‌س نووسی و 12.08.2013 له‌ “کوردستان په‌ست” دا به‌اوکرایه‌وه‌، ئهممه‌ سه‌ره‌له‌نوه‌ دایده‌گرمه‌وه‌ و ده‌مه‌وه‌ت هاوکات له‌م په‌شگه‌تنده‌شدا جه‌خت له‌وه‌ بکه‌م که‌ ئهمه‌ تا هه‌نووک له‌ نازانین که‌ داخه‌ شه‌رک بکه‌س “شاعیری گه‌وره‌ گه‌له‌که‌مان” به‌ت، وه‌که‌ چه‌ن زهر که‌سه‌ وه‌انه‌به‌ژانه‌ جه‌ختی له‌ ده‌که‌ن، تا ئهممه‌ خنده‌ی ئه‌ده‌بی و ئه‌ده‌بناسی ئه‌وه‌ به‌یاره‌یان نه‌داوه‌، که‌ ئیدی پاشان “گه‌له‌” په‌هویست به‌ت قبوه‌ی بکه‌ت، ئه‌ویش ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌یاری ئه‌وانه‌، خوه‌نده‌رانی شه‌رک بکه‌س (که‌ نازناوه‌ هه‌به‌ستفانییه‌که‌ی “به‌که‌س”ی له‌ باوکی خه‌ی فانه‌ له‌بری ئه‌وه‌ی ئه‌ویش بوهرانه‌ نازناوه‌که‌ به‌ خه‌ی ابگه‌یه‌نه‌ت) ده‌توانن به‌ خه‌یان چه‌ژ له‌ هه‌به‌سته‌کانی ببنن، له‌ تا خنده‌ی ئه‌ده‌بی و ئه‌ده‌بناسی به‌یاری خه‌یان نه‌ده‌ن، ده‌به‌ت له‌ نرخاندنی ئه‌ودا قه‌وقه‌پی له‌ بکه‌ن.

ک.ج.

04.08.2020

* * *

شه‌رک بکه‌س مرد، له‌ واتای ئه‌وه‌ که‌ هه‌به‌ستفان، په‌گه‌ی ئه‌وه‌ له‌ مه‌ژووی هه‌به‌ستی نووی کوردیدا له‌ شه‌سته‌کانه‌وه‌ تا ئهممه‌، ده‌ره‌فه‌ت ده‌هه‌خسه‌نن پرسیار له‌ ئه‌وه‌ و ئیشه‌کانی، له‌ خودی هه‌به‌ستی کوردی له‌ ئه‌راق بکه‌ین. ته‌نانه‌ت ژیا‌نی له‌ته‌وه‌ژراوه‌ی شه‌رک بکه‌س، قه‌ناغه‌کانی په‌گه‌یشتنی ئه‌وه‌، پرسیار ده‌خه‌نه‌وه‌، چه‌ند نه‌وه‌یه‌که‌ له‌ته‌که‌ ئهم ناوه‌دا په‌گه‌یشته‌وه‌، یان په‌یر بوون. هه‌نگه‌ ته‌نیا سه‌دای ناوه‌که‌ی به‌سه‌ به‌ت به‌ ئه‌وه‌ که‌ ئهمه‌ هه‌خه‌یه‌یان له‌ ئه‌وه‌ به‌هره‌یه‌ن، که‌واته‌ نه‌که‌ به‌ شه‌وه‌یه‌کی ره‌مانسیانه‌، به‌ ستایش و په‌یا‌هه‌دان، به‌که‌و به‌ نرخاندن. ئاخه‌ر ئه‌وه‌ مره‌ف بوو، هه‌روه‌ها کولتوور و گه‌ل و زمانه‌کی تایبه‌تی شه‌قه‌یان به‌ که‌سه‌تی ئه‌ویش دا. له‌ ئه‌وه‌ ره‌گه‌ی خه‌ی گه‌ته‌

بەر، بە ھەز و لاوازیەکانیەو، بە ھەنراوەی جوان و کیچن و
پیاھەدان و "ھتد" (بە" ھتد!"، ئاخەر ئەمیش گرنگە، لێ ئەرە جەمی
باسکردنی نییە). ئەمە دەبێت ئەم ھەنگەییە لێ قبوڵ بکەین، چونکە
مارکس واتەنی "ھەبەستفانان بیچمی سەیرن و پەویستە ھەیان پەبدرت
ھەنگە ھەیان بگرنە بەر". ھێچ گومانێ تەدا نییە پرسیارەکە
ئایاستەیی بواری و توانستی مەئریفەیی ئەمە دەبێتەو کە "چەن" لە
ئەو، بەگشتی لە نووسەرەکان و ھونەرەمەندان، بتوێژینەو.

شېرك بېكەس له هه څپه يقين كدا خه ونى خى (كه ناوى ده نټ "وه سټه
تايبه تيه كى") بې كاته كانى پاش مردنى ئاشكرا ده كات، لې به
زما نېكى وېنه يى.

“من نام وٲٲ لٲ هٲچ کام لٲ گرد و گردٲٲٲٲ کٲ کٲا ندا بنٲٲٲرم کٲ دیارن و ناویان ئٲ برٲ، ٲٲ کٲم لٲ برئٲ وٲی ٲٲ بونٲ تٲ وٲ و دوٲم لٲ برئٲ وٲی من حٲز بٲ قٲرٲ با بٲغی زٲر نا کٲم، من ئٲم وٲ ئٲگٲر سٲرٲ کی شارٲ وانی و ئٲ نجومٲ نی شارٲ وانی شارٲ کٲم رٲگٲم ٲٲ بدا و ئٲ وٲم ٲٲ رٲوا ببینن کٲ لٲ پارکی ئازادیدا و بٲ تٲ نیست مٲ نٲم منتٲ کٲی شٲ هیدانی (1963) ٲ سلٲمانٲ وٲ بمنٲژن، ئٲ وٲ خٲشترٲ و تٲ نگٲ نٲ فٲس نابم، من حٲز ئٲ کٲم بٲ مردویش نزیکٲ ئٲ وٲ خٲٲٲ کٲ و ژن و ٲیاوی شارٲ کٲم و دٲ نگٲ مٲ سٲقا و گٲ رانی و هٲٲٲٲ کٲ و ٲانٲ جوانٲ کانی ئٲ و پارکٲ بم. با کتٲ بخانٲ کٲم و دیوانٲ کانم و وٲنٲ کانم ببرٲن بٲ شوٲن مٲ زارٲ کٲم، با کافتریا ٲٲک و باخچٲ ٲٲکی بچکٲ لانٲ لٲ و شوٲنٲ دا هٲ بٲت بٲ ئٲ وٲی شاعیران و نوسٲران و کچ و کوٲی دٲ دار ببنٲ میوانم، من ئٲم وٲ لٲ ئٲستٲ وٲ بٲ چاوی خٲ ٲا تٲ ماشای ئٲ و پارکٲ بکٲم و دواٲ مردنی خٲم ببینم، ئٲم وٲ بٲ دٲم چریکٲی دیلان و ئٲٲٲا وٲ ٲسیٲ کٲی مٲردان و سرودی (خوایٲ وٲ تن ئاواکٲی) ٲ وٲ ئاٲای کوردستانم تٲ وٲ ٲٲچرابٲ و بنٲٲٲرم، من ئٲم وٲ لٲ ٲرسٲ کٲمدا مٲ سٲقا لٲ بدرٲت، لٲ ناو مٲ زارٲ کٲمدا تابلاٲی جوانٲ هونٲرم ندانی شارٲ کٲم هٲٲٲواسن، من ئٲم وٲ دواٲ خٲم و بٲ ناوی (بٲ کٲس) وٲ خٲٲٲ تٲکی ساٲانٲ تٲرخان بکرٲ و بدرٲت بٲ جوانترین دیوانٲ شیعی ٲٲٲٲزردراوی ئٲ و ساٲٲ و خٲرجی ئٲم خٲٲٲ تٲیش لٲ و میراتٲ بدرٲ کٲ جٲیدٲ هٲٲم”. (وه رگیراوه له کوردستانٲست)

ئەم دەربەینە و نەییە پە لە دژبەژی. ئەو حەز ناکات لە گرد و گرداڤ کەکاندا بنەژرەت. بەچی؟ یە کەم لەبەر ئەوەی پەبوونەتەو (کەواتە گەر گردی پەنەبەو لە سەمانی هەبووایە، ئەوا لاری نەبوو "بەتەنیا" لە یە کەکاندا بنەژرەت)، دووھم لەبەر ئەوەی حەز بە قەرەباغی زەر ناکات، کەواتە نایەوێت گۆی دی لە نزیکێوە بن،

چونکه ئەو فەزایە دەشۆوێنن که ئەو بە مردوویی تێیدا پێشبینی خێ دەکات. ئەو خێزگی شوێنێکی تایبەتی هەیە و خەونی پێوێ دەبینێت، ئەو قەرەباڵغییەکی دی بێ خێ پێشبینی دەکات که تەنگەنە فەسی ناکات، چونکه تەنیا بە دەوری ئەودا چۆبوو و زۆر تایبەتە: ژن و پیاوی سڵامانی (نەکی هەولێر و دهلێک، سنە و مەهاباد، ئامەد و قامیشلێ ...)، دێنگی مەسیقا و گۆرانی، هەڵپێکێ و یانێ جوانێکانی پارکی ئازادی. لێ ئەمە هەشتا بەس نییە، "دەیهوێت" لە شوێن مەزارەکی کافیتەریایەکی و باخچەیەکی دروست بکۆن و بێن بە شوێنێکی لەبار که میوانەکانی لە خێ بگرت، واتا شاعیران و نوسەران، کچ و کوێی دێدار. لێ هەڵبەستفان کات دەگەنێت ئەو بە ساتەکانی ناشتانی و دەبێژێت که "دەیهوێت": بەدەم چریکی دیلان و ئێلێا و یسیێکێی مەردان و سرودی (خوایێ و تێن ئاواکی) و بێژێت، "دەیهوێت" ئاڵای کوردستانی تێو پێچرا بێت، ئەوجا دواي ئەو که ناشتیان و پرسەي بێ دانرا، لە پرسەکیدای موزیک لێبدرێت، لێنێو مەزارێکێیدا تابلێی جوانی هونەرماندانی شارێکی هەڵبواسرێن. شێرکێ بێکەسی هەڵبەستفان بەمانەوێ ناوەستێت، وێناکانی دەبێژێت ئەو نێو داواکاریەکەوێ و ئێستاش "لێرە" دا دەگەین بە وەسێتێک: ئەوێ هەڵبەستفان بە ناوی خێ و بێکەسەوێ داوای تەرخانکردنی خەلاتی ساڵانە دەکات که بدرێت بێ جوانترین دیوانێ شیعری هەڵبێژێردراوی هەر ساڵێک و گەرەکه خێجی خێلاتێکە لێو میراتێ بدرێت کێ جێدێ هەڵبێت.

بەوونی دیارە شێرکێ بێکەس لەو خەونەیدا که بە زمانی هەڵبەست دایدەبێژێت، "ناز بەسەرماندا دێکات"، بەئاشکرا پێمان دەبێژێت: "نازم بەدەنێ". ئەم خێتێگە یشتنێ شێرکێ بێکەس پێهێژێ بە ئەو که ئەو مەزارێکی تایبەت لە شوێنێکی گەرنگی پارکی ئازادییدا بە خێ رهوا بێنێت، هەروەها خەونی خێ بە ساتی ناشتن و پرسە و مەزارەکیەوێ دەخاتە فێرمی هەڵبەستێوێ و پێمان دەبێژێت: "بە پرسەکم بەم چەشنە بێت".

ئێمە ناتوانین ئەم پێشبینی وێنەیی شێرکێ بێکەس وێک "وەسێت" وەرگیرین، چونکه ئەو لێره شدا "هەڵبەست دەبێژێت". ئەو نایەوێت لەم دیمانەیه شدا یێک هەنگاو لە هەقیقەتی خێ وێک هەڵبەستفان دووربکەوێت ئەو _ ئەو که مێقە و بەمەش بمرە، ئەو که ناسراوێ و دەبوو هێچ گومانی لێو نێبووایە که پرسەیهکی فراوان و هەمەلایەنی بێ دادەنرێت، ئەوجا لە هەر کوێ بێژرایە، هێنگە ئێزانە کوێان و کچان، کوردی کوردستانەکانی دی، بچوونایەتە سەر گۆهەکی و فێتێیان

بگرتایه. له بنه هتدا ده بوو شاره زایانی هېڅ بڼه ستا کانی، د ستانی هېڅ بڼه ستغان و نووسه ری، هه ندک سیاسه تکار و سیاسه تمه دار که ئو له نژیکه وه ده ناسن، لښه زینایه سه باره ت به شوښکی ناشتن که شایسته ی مه زن ټیټه که ی ئو بووایه نه ک ئو ځی له دهر دئه ند شوی مه زنییه وه داوای مه زارک بکات.

ئمه لږه دا گه یشته وین به کښه یه کی کرکی شکرک بکس. ئاخر به ټټکی ئوه نده ناسراو و مه زنی پډراو چه پوښتییه کی به و گټانه هه یه؟ لږه وه چه ند پرسیارک سهره ه ډده دن. ئایا ئو، ئو ی شاره زای خه ک و کولتوره که ی، "خه مک" یان "ترسک" ی هه یه که زو و له یاد بچ ټه وه؟ یان ئو هه قه ی پښه درت که به هی ځی ده زان ټ؟ خه مه که ی ه نکه له و وه سهرچاوه ی گرتب ټ که ئو به ئاگایه له زاکیره ی کورته گه له که ی، ئه و جا له دهر فته ټکدا ئو خه مه ی به زمان کی و ښه یی دهر ده ب ټ. ئمه ده توانین له مه گه ټک یان ته حه دایه ک ټ بگه ین نه ک وه س ټ. ئاخر ئو به م پیرییه ش، به پچه وانه ی ز ږینه ی خه ک کی شاره که یه وه، تا ئه م ټ شه هیدانی "1963" ی سلمانی له یاد نه چ ټه وه، که واته ئو ئاگایي م ټووی هه یه، که واته له ځی و ژیان ی ځی یشی به ئاگایه: ئو "شکرک بکس" ه، ل "ت" ب ټ یت مه زن ټیټه کم ته و او دهر ک نه کراب ټ و زو و له یاد بچمه وه؟".

لږ خه ونه که ی شکرک بکس له وه ش ز ږترمان پډه ب ټ. گهر ره خنه ی ئه ده بی به گشتی هه بووایه و به مه ش "سهرجه م شکرک بکس" به م ټدی جیاواز ساغکراوه بووایه، هېڅ بڼه سته مه زنه کانی به ئاشکرا له دهر ب ږینه روا ټیټه کانی (واتا لږ میعر کانی) جیاکراوه بوونایه، ئه وسا بږ ئو ز ږر زو و سهرجه م لاوازی و لایه نه مه زنه کانی ئاشکرا ده بوون، به مه ش ده شیا ځی له ز ږر دهر ب ږینی ناشایسته و روا ټه تی، به ټ به تایبه تی له هېڅ بڼه سته "پیا هه ډان" بېو اردایه.

له م ج ټیه دا پوښته پرسیار کی دی بوروژ ږنن: پرسیار ی "کیچ". ئمه ته نانه ت له نږو هېڅ بڼه سته جوانه کانی ئه و دا گوزار شتی "کیچن" ده بینن، به ټ ناو نیشانه کی وه ک "من تینو ټیم به گډ ده شک" کیچه. گومان ی ټدا نیه که کیچ به گشتی لای کورده کان جوانه و له ناخه وه حزیان لږیه تی. ئمه لږه دا ده گه ین به و پرسیاره که تا چه ند هونه رمه ند ئا ټسته یه کی دژبه ری ئو چ ټژه وه رده گر ټ و ر ټک بږ گډ ږینی چ ټژی وه رگر (جمهور) ده گ ټټټ، یان تا چه ند ئو چ ټژه ده لاو ښ ټه وه که وه رگر له ترادیسی ټه وه هه یه تی. که واته ئایا تا چه ند شکرک بکس کارا بووه له پتر کیچان دنی چیژی وه رگر دا؟

بەم شۆوھە ھەببەستفانکی وەک شۆرکە بکەسێش بە ساغنە کراوھیی
ما ئاوايي کرد، رەنگە ھەموو نووسەران و ھونەرمنەندان بەم شۆوھە
بەجەمان بەن، ل ئەوانیش شوونی ناشتن بخوازن، چونکە رەنگە بە
خەیان بەژن: "من چیم لەو کەوترە؟". ئەوان چیرەک یان رەمان یان
ھەببەست دەنووسن و نانرخەن، گەرانی دەچەن و نانرخەن،
تیاتەر یان تەمسلیە نمایش دەکەن و نانرخەن، رسم دەکەن و
نانرخەن، ھەوایی سینەمایی دەدەن و نانرخەن، بە خەیان زەر
جار لەسەر ئیشەکانیان "قەسە" دەکەن، "وونکردنەو" دەدەن! ئەوان
ناچارن، ئەوپەیی ناچارن، فیز پەشان بەدەن و بەفیزەو ھەببەست
ووەو دەرەوھە خەیان وەرگیرن. ئیدی ھەندەکیان لەنەو دەرئەندەشی
مەزنیدا ھەببەست (بە دەنگی گەیی ھەرگیز گوڵەنەگیراو
دەبەن: "کاکە من دیالۆگ ناکەم!")، کەشە کرکەکیە زەرینە
ھەرە زەری نووسەران و ھونەرمنەندان ئەوھە کە بووری یاخیبوونیان
نیە، شەیی نەویەکیانە حەفتاکانیان چەن بوو، ئەمەش ئەوھایە،
ھەفتاکان چەن خەیان پەراوێز دەخست، ئەمەش ئەوھە وەک تەراو خەیان
پەراوێز دەخەن، گەر تەنانت کەسان ھەبن شەقە رەخنەیی
ئیشەکانیان بکەن، ھەشتا ھەر نایکەن، ئاخەر ئەوان لە
مەنتال تیانەو چاوەوانی ستایش و پیاھەدان دەکەن، ئیشکەری جدیش
تاقەتی نیە خەیی بخزەنتە نەو ناکەکی روائەتیەو.